

Udvalg, have havt den Følge, at man har opgivet at stille Forslag i denne Retning, fordi man har erkjendt, at der dog ikke var saa ganske lidt Betydning og Sandhed i dem, saa at man har fundet det rigtig, ialfald for Tiden, at opgive Planen. Den ærede Ordfører meente imidlertid, at jeg havde stillet en uimelig Calcul op for, hvad det vilde koste at beregne Skatterne, at udfæde Skattekvitteringer og i det Hele at foretage det Arbejde, som dertil maatte være fornødent. Jeg kan ikke lade denne Bemærkning gaae uden at sige, at jeg ikke troer, at den ærede Ordfører deri har Ret. Jeg skal henlede Opmærksomheden paa, at der jo vil kræves det samme Arbejde, som nu for en stor Deel af Aaret er det, der syssel-sætter samtlige Amtstuers Contoirpersonale, og at Lønningerne, som det af mig var paatænkt at give de Mænd, der da maatte benyttes, være: til en Contoirchef 2,000 Rd., til Fuldmægtige 1,200 Rd. og til Assistenten 500 Rd., og jeg troer ikke, at man vil kunne sige, at dette i Forhold til det besværlige og betydelige Arbejde, der fordres af disse Folk, var overdrevne Lønninger. Men, som sagt, dette ligger ikke for, og jeg skal ikke videre komme ind derpaa; kun har jeg ikke troet at burde lade den ærede Ordførers Ytringer i den Henseende henstaae uimodsigte. Naar den ærede Ordfører søgte at afkræfte min Indvending mod at overdrage eller belæse Communalbestyrelserne med det Ansvar, som er forbundet med at opkræve Skatter, med den Bemærkning, at jeg jo er gaaet ind paa dette for Indkomstskattens Vedkommende, saa vil jeg dertil bemærke, at der foreligger Grunde dertil ligeoverfor Indkomstskatten, Grunde, som efter min Formening ikke ere tilstede ligeoverfor de andre Statskatter, der i ingen Henseende have det Mindste med Communerne og Communalbestyrelserne at gjøre, og fordi man af særlige Grunde er nødsaget til at gjøre det for en enkelt Stats Vedkommende, deraf følger jo ikke, at man skal gjøre det for samtlige øvrige Skatter. — Jeg tilstaaer, at jeg ikke er istand til ret at forstaae, hvad den ærede Ordfører yttrede med Hensyn til den Indvending, jeg reiste mod Udbringingsforslaget under Nr. 7. Naar der staaer: „Hvor der er flere Amts-

forvalterembeder i een Amtsrådsreds, ville disse ved den først indtrædende Embedsledighed være at forene til eet Embede“, da kan jeg ikke see rettere, end at det derefter er min Pligt ved Embedsledighed at forene disse Embeder til eet, og at det ikke er berettiget at fastholde dem som særskilte gennem en Constitution. (S. A. Hansen: Det andet Punktum!) Det andet Punktum gaar ud paa, at det Nærmere herom hver Gang bliver at fastsætte ved Lov, og at, indtil en saadan Lov er givet, Embedet besættes ved Constitution. Saa, men Følgen deraf kan blive, at man gennem flere Aar vedbliver at beholde Embederne som særskilte og bestyrede ved Constitution, og jeg maa da tillade mig ogsaa at udtale, at efter min Overbevisning er det af de Ting, som man skal være overordentlig forsigtig med, at lade disse større og ansvarfulde Embeder i længere Tid bestyres ved Constitution, idet man derved ofte nødsages til at tage Mænd til at bestyre dem, som ikke ere de, man anseer for bedst stiktede dertil, men Mænd, som man kan faae dertil, fordi meget Saa ville være istand til og maaffee heller ikke Mænge ere villige til at gjøre de Opoffrelser, der ere nødvendige for at stille den Caution, som man er nødsaget til at forlange af dem. — Naar den ærede Ordfører endelig har meent, at man ikke kunde komme til nogen anden Classification af Embederne end den, der her er opstillet, naar man vil følge en fast Regel, ja, saa kan jeg gjerne give ham Ret deri, men det, jeg indvender, er ogsaa at man overhovedet har opstillet en Regel, som ikke passer saa fuldstændigt paa samtlige Tilfælde, at Classificationen derefter bliver rigtig. Jeg troer, at der er flere Momenter, der maa tages med, end netop det One, som her er medtaget og som ikke gjør Reglen anvendelig uden Modificationer. Ogsaa vil jeg sige, at her foreligger den Omstændighed, at de allerstørste, de i Administrationen som betydeligst ansete Amtsforvalterembeder, ikke ere komne paa den høieste Gage. Der hersker saaledes i Administrationen ikke Tvivl om, at Ddense Amtslue er den største i Landet, og den er f. Ex. kommen i 2den Klasse; ligesaa er der i Administrationen ikke Tvivl om, at det ikke